

Страни в главното производство

Жалбоподател: ENEA S.A. w Poznaniu

Ответник: Prezes Urzędu Regulacji Energetyki [Председател на Комисията за енергийно регулиране]

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли член 107 от Договора за функционирането на Европейския съюз да се тълкува в смисъл, че представлява държавна помощ задължението за изкупуване на електрическа енергия, произведена в комбинация с топлинна енергия, предвидено в член 9а, параграф 8 от Закона за енергетиката от 10 април 1997 г. в редакцията, която е в сила през 2006 г. на основание член 1, точка 13 от Закона за изменение на Закона за енергетиката и на Закона за опазване на околната среда от 4 март 2005 г. (Dz.U., 2005 г., nr 62, poz. 552)?
- 2) При положителен отговор на първия въпрос, следва ли член 107 от Договора за функционирането на Европейския съюз да се тълкува в смисъл, че на нарушение на тази разпоредба е възможно пред национална юрисдикция да се позове енергийно предприятие, разглеждано като еманация на държава членка, задължено да изпълни качествено като държавна помощ задължение?
- 3) При положителен отговор на първи и втори въпрос, следва ли член 107 от Договора за функциониране на Европейския съюз във връзка с член 4, параграф 3 от Договора за Европейския съюз да се тълкува в смисъл, че противоречието на произтичащото от националното право задължение с член 107 от Договора за функционирането на Европейския съюз изключва възможността за налагане на парична санкция на предприятието, което не е изпълнило това задължение?

**Преюдициално запитване от Tribunale di Treviso (Италия), постъпило на 6 юли 2015 г. —
Наказателно производство срещу Giuseppe Astone**

(Дело C-332/15)

(2015/C 320/23)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale di Treviso

Подсъдим:

Giuseppe Astone

Преюдициални въпроси

- 1) Допускат ли разпоредбите на Директива 2006/112/ЕО⁽¹⁾ от 28 ноември 2006 г., съобразно тълкуването ѝ в общностната съдебна практика, посочена в мотивите, съществуването на национални норми на държавите членки — като гореизложените, действащи в Италия (член 19 от D.P.R. 633/1972) — които изключват, от гледна точка и на наказателното право, възможността да се упражни правото на приспадане, ако не са били подадени справки-декларации за ДДС, и по-специално, декларацията за втората година след годината, в която е възникнало правото на приспадане;

- 2) Допускат ли разпоредбите на Директива 2006/112/ЕО от 28 ноември 2006 година, съобразно тълкуването ѝ в общностната съдебна практика, посочена в мотивите, съществуването на национални норми на държавите членки — като гореизложените, действащи в Италия (членове 25 и 39 от D.P.R. 633/1972) — които изключват възможността да се вземат предвид, от гледна точка и на наказателното право, за целите на приспадането на ДДС, фактурите за покупки, които лицето по никакъв начин не е отчело?

⁽¹⁾ Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7, поправки в ОВ L 74, 2011 г., стр. 3 и ОВ L 249, 2012 г., стр. 15).

**Преюдициално запитване от Verwaltungsgerichtshof (Австрия), постъпило на 13 юли 2015 г. —
група оференти Technische Gebäudebetreuung GesmbH и Caverion Österreich GmbH**

(Дело C-355/15)

(2015/C 320/24)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: група оференти Technische Gebäudebetreuung GesmbH и Caverion Österreich GmbH

Отговорник: Universität für Bodenkultur Wien, VAMED Management und Service GmbH & Co KG, Виена

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли член 1, параграф 3 от Директива 89/665/ЕИО относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, отнасящи се до прилагането на производства по обжалване при възлагането на обществени поръчки за доставки и за строителство ⁽¹⁾, изменена с Директива 2007/66/ЕО за изменение на директиви 89/665/ЕИО и 92/13/ЕИО на Съвета с оглед повишаване на ефективността на процедурите за преразглеждане при възлагане на обществени поръчки ⁽²⁾ (наричана по-нататък „Директива 89/665“), в светлината на принципите, изведени в решение на Съда от 4 юли 2013 г. по дело Fastweb SpA, C-100/12 ⁽³⁾, да се тълкува в смисъл, че на оферент, чиято оферта е била окончателно изключена от възложителя, и който следователно не е заинтересован оферент съгласно член 2а от Директива 89/665, може да се откаже достъп до преразглеждане както на решението за възлагане на поръчката (решение за сключване на рамково споразумение), така и на сключването на самия договор (включително на изискването за предоставяне на обезщетение съгласно член 2, параграф 7 от Директивата), дори ако оферти са подали само двама оференти, но според твърденията на незаинтересования оферент офертата на спечелилия кандидат, на когото е възложена поръчката, е трябвало също да бъде изключена?

При отрицателен отговор на първия въпрос: